

ශ්‍රී ලංකාවේ අභිලේඛන

ස්මාරක, ප්‍රාකාර, ස්ථම්භ, කාසි ආදියෙහි කොටා තිබෙන අකුරු එසේම සෙල් පුවරු, මැටි පුවරු, තඹපත් සහ රත්පත් ආදියෙහි කොටා තිබෙන අකුරු, වදන්, වැකි, ප්‍රකාශ 'අභිලේඛන' නමින් හැඳින්වේ. ශ්‍රී ලංකාව එතරම් විශාල රටක් නොවුව ද, රටේ විශාලත්වයට සාපේක්ෂව ශ්‍රී ලංකාවේ හමු වී ඇති අභිලේඛන ගණන උසස් අගයක් ගනී. එනම්, අභිලේඛන 2800 ක් පමණ ය. ඒවා අතරින් බොහෝමයක් රචනා වී ඇත්තේ සිංහල භාෂාවෙන් වන අතර, සංස්කෘත, පාලි සහ දෙමළ භාෂාවන්ගෙන් රචිත අභිලේඛන ද යම් පමණ ඇත. සංස්කෘත අභිලේඛන ගණන 20 කි. පාලි සහ දෙමළ අභිලේඛන 04 බැගින් හමු වී ඇත.

පාලි අභිලේඛන ලෙස සොයාගනු ලැබ ඇත්තේ කුඩා සහ කෙටි සෙල්ලිපි 03 ක් සහ තඹපත් ඉරුවකි. ඉන් එකක් සිංහල සෙල්ලිපියක් වුව ද, එහි ආරම්භය ගාථාවකින් සලකුණු වෙයි. පැරණි ලංකාවේ පාලියට වඩා සංස්කෘත භාෂාවට සාමාන්‍ය කටයුතුවලදී භාවිත වීම හේතුවෙනි. සංස්කෘත අභිලේඛන ගණන පාලියට වඩා වැඩිවන්නට ඇත.

පළමු අභිලේඛනය

මෙය පොළොන්නරු යුගයට අයත් ය. එනම් ක්‍රි.ව: 1186 - 1200 අතර කාලයෙහි එනම් මහා පරාක්‍රමබාහු රජුගෙන් පසුකාලය යි. පොළොන්නරු පොත්ගුල් විහාරයෙහි උභවි කණුවක ඉහළ සිට පහළට මෙය දැකිය හැකි ය. ගාථා නම් වෘත්තයට අයත් පද්‍ය 03 ක් එහි දිස් වේ. පොළොන්නරු යුගයට අයත් සිංහල අක්ෂරවලින් ලේඛන ගත වී ඇත.

01. ලඬිකාභිනාථො සො ධිරො - ජනාණත්තිං විශොදයී

පඨමං කාරිතන්තෙන - විහාරං සකලම් ඉමම්.

02. පරක්කම නරිඤ්ජය - මහෙසී තස්ස ධිමතො

රජ්ජෙ ධීතා සා කාරෙසී - විහාරං සකලම් පුත.

03. තස්සෙව නරදෙවස්ස - දුතියං යා අග්ගතං ගතා

සා රාජනී වඤ්චනී - තයා කාරිත මණ්ඩපෙ.

කාරිතො මණ්ඩපො = කාරිත මණ්ඩපො

ඒ පණ්ඩිත ලඬිකාධිනායකතුමා බුදුසසුන ශුද්ධ කළේය. ඔහු විසින් පළමුව මේ සම්පූර්ණ විහාරය ද කරවන ලදී. නුවණැති ඒ පරාක්‍රම රජුගේ අග මෙහෙසිය රාජ්‍යයෙහි පිහිටියා ය. නැවත ඇය මුළු විහාරයම කරවුවා ය. එම රජුගේම දෙවැනි අග්‍රභාවට ගිය යම් තැනැත්තියක් වුවා ද, ඇය වැඩුවනී නම් රැජින යි. ඇය විසින් මණ්ඩපය කරවන ලදී.

ආණක්ති = ආඥාව, **ජිනාණක්ති** = බුද්ධශාසනය, **විශොධයි** - සංස්කෘත වචනයකි. විශොධයි යනු පාළි පදය යි. **සකලම්, ඉමම්** = නිග්ගහිතයෙන් (o) තිබිය යුතු නමුත් මෙහි මකාරාන්ත වී ඇත. **පරක්කම** = පරාක්‍රම පමණක් යෙදී ඇති අතර 'බාහු' යන කොටස නැත. **තාය** = මෙම තාය යන පදය තුම්භ ශබ්දයෙහි තතියා, කරණ, පඤ්චමී විභක්තිවල යෙදෙන පදයකි. මෙය 'තයා' වශයෙන් 'ත' ශබ්දයෙහි තතියා විය යුතුය.

දෙවන අභිලේඛනය.

මෙය ද සෙල්ලිපියකි. පොළොන්නරු යුගයේ අග භාගයට අයත් ය. නො එසේ නම් දඹදෙණි යුගයේ ආරම්භයට අයත් යැයි ද කිව හැකි ය. IV වන විජයබාහු රජ සමයේ සැකසී ඇත. පොළොන්නරුවේ ලංකාතිලක විහාරයේ වම්පස මුරගලේ ඇතුළු පැත්තෙහි දැකිය හැකි ය. ඇත්තේ එක් ගාථාවක් පමණි. එය ශාර්දූල වික්‍රිඩිත වෘත්තයට අයත් වේ. මෙය මුලින්ම කියනු ලැබ සංස්කරණය කර ඇත්තේ, ආචාර්ය D.M ද Z. වික්‍රමසිංහයන් විසින් ය. එතරම් ගැඹුරට අභිලේඛන ගත කොට නො තිබීම නිසා ඔහුට නිසි පරිදි ඇතැම් කොටස් කියවා ගැනීමට නො හැකි වී ඇත. පසුව සෙනරත් පරණවිතාන විසින් එහි උග්‍රතා සපුරා ඇත.

“යං ලංකාතිලකං පරක්කමභූජො කාරෙසි ලංකිස්සරො කන්තෙ මූලපුරෙ මරාවතීසමෙ වීතෙ පුලස්ඵව්භයෙ තං සුරො විජයාදිබාහුවසුධානාථො මහීමණ්ඩනං ජිණ්ණං වස්සසතං තදෙව භවනං කාරාපයී සාධුකං.”

ශක්‍රපුරයට සමව නිර්මාණය කරන ලද මනස්කාන්ත වූ පුලස්ති නම් අග නගරයෙහි (පොළොන්නරු අග නගරය) පරාක්‍රමබාහු නම් ලංකා නායකයා ලංකාතිලක නම් යම් විහාරයක් කරවී ද, මහ පොළොවට ආභරණයක් වූ එය ගරා වැටුණේ, සියවසකට පසු අති දැක් විජයබාහු රජු එම ප්‍රාසාදයම මැනවින් ඉදි කරවීය.

වීත = වියන ලද. (පැළුරක් වගේ දෙයක්) නමුත් මෙහිදී නිර්මාණය කරන ලද යන අර්ථය ගෙන දෙයි. **කන්ත** = මනස්කාන්ත, **වසුධා** = පොළොව, **වසුධානාථො** = මුළු

පොළොවට නාථ (සරණ) නැතහොත් රජු, පුලකී අවනය = පුලස්ති නම් වූ, මූලපුර = අග නගරය, පරක්කමහුණ = පරාක්‍රමබාහු, භූෂ යනු බාහුව යි, ලංකිස්සරො = ලංකා නායකයා (ලංකේශ්වරයා) මහීමණ්ඩනං = මහ පොළොවට ආහරණයක් වූ, සුරො = අහිත, ශූර. මෙහි සංස්කෘත පද ඇත. පද කැඩීමේදී තරමක් එහා මෙහා වී ඇත. ජණණ = කැඩුණු (ජීරණ)

තුන්වන අභිලේඛනය

මෙය සිංහල සෙල් පුවරු ලිපියකි. එහි ආරම්භයෙහි ගාථාවක් ඇත. එම ගාථාව මෙහිදී ‘අභිලේඛනය’ ලෙස සලකනු ලැබේ. පොළොන්නරු යුගයට අයත් ය. එනම් 12 වන සියවසෙහි පළමුවන වික්‍රමබාහු රජුගේ කාලය යි. එම රජුගේ බිසව වූ සුන්දර මහා දේවිය විසින් පිහිටුවනු ලැබ ඇත. එකී ගාථාව වසන්තතිලකා වෘත්තයට අයත් ය. සෙල් පුවරු ලිපියට හානි පැමිණ ඇති බැවින් ඇතැම් තැන් කියවීමට නොහැකි වී ඇත.

“ආනන්දනාම විදිතො ජයතිද්ධිපත්තො (ජගති)

ලංකාතලුස්සිතධජො පවරො යතී සො

සො තම්බරට්ඨයති..... ථෙරභූතො (පුඬිගව)

වොලෙසු සාසන..... කාසි ධිරො” (පහඤ්ච, බලඤ්ච)

තඹ රටෙහි තඤ්ජේර ප්‍රදේශයෙහි සංඝනායක වූ ලඬිකාතලයෙහි ඔසවන ලද ධිවජ ඇති හෙවත් කීර්තිමත් වූ, උත්තම වූ, ලෝකයෙහි සෘද්ධිප්‍රාප්ත වූ ආනන්ද නමින් ප්‍රසිද්ධ ඒ යතිවරයා සොළී දේශයෙහි ද ශාසන බලය ඇති කළේ ය.

සිව්වන අභිලේඛනය

මෙය තඹපත් ඉරුවකි. යුගය ලෙසින් අනුරාධපුර අග භාගය හෝ පොළොන්නරු මුල් භාගය සැලකිය හැකි ය. කාලය වශයෙන් 10 වන සියවසෙහි පමණ ය. ජේතවනාරාමභූමියෙහි හමු වී ඇත. ගාථා වෘත්තයෙන් රචිත ගාථාවක් එහි ඇත. එම ගාථාව අනුෂ්ටුප් ඡන්දසට අදාළ ලක්ෂණ ද පෙන්නුම් කරයි. එම ගාථාව වට්ටක ජාතකපාලියෙහි හමුවන්නකි.

“සන්ති පක්ඛා අපථනා - සන්ති පාදා අවංචනා
මාතා පිතා ච නික්ඛන්ති - ජාතවෙද පටික්කම.”

“පියාපත් ඇත. පියාසර කරන්නට නොහැකි ය. පාද ඇත. පා ගමනින් යන්නට නොහැකි ය. මව ද පියා ද නික්මගොස් ඇත. ගින්න ඉවත්ව යන්න.”

මෙම ගාථාවෙහි ‘අපථනා’ යන්න ‘අපතනා’ යනුවෙන් නිවැරදි විය යුතු ය. √පත - ගමනේ ධාතුවෙන් සෑදෙන ‘පතති’ යන ක්‍රියා පදය පනිසි, යයි, වැටෙයි යන අර්ථ දෙයි. ඒ අනුව පතන යනු යෑම යි; ‘අපතන’ යනු නොයෑම යි. අපතන යනු නොයෑම නොහොත් යෑමට නොහැකි වීම යි.

තවද ‘නික්ඛන්ති’ යනුවෙන් ක්‍රියාපදයක් නැත. ඇත්තේ ‘නික්ඛමන්ති’ යන ක්‍රියාපදය යි. නි+√කමු ධාතුවෙන් සෑදෙන නික්ඛමති යන ක්‍රියාපදය නික්මෙයි, පැවිදි වෙයි යන අර්ථ සපයයි. ‘නික්ඛන්ත’ යනු එහි අතීත කාදන්ත පදයයි. ජාතකපාලියෙහි හමුවන්නේ “මාතා පිතා ච නික්ඛන්තා” යනුවෙනි. ‘අවංචනා’ යන පදයෙහි වරදක් නැත. නිග්ගහිතයට ‘ඤ’ කාරය අදේශ වී නම් වඩාත් සුදුසු ය. √චඤ්ච - ගමනේ යන ධාතුවෙන් ‘චඤ්චති’ යැයි වර්තමාන ක්‍රියාපදයක් සෑදේ. ‘චඤ්චති’ යනු ‘ගමන් කරයි’ යන අර්ථය යි. ඒ අනුව ‘චඤ්චන’ යනු ගමන් කිරීම යි. ‘අචඤ්චන’ යනු ගමන් නොකිරීම හෝ ගමන් කිරීමට නොහැකි වීම යි. චඤ්චා කිරීම් අර්ථයක් එහි බද්ධ නැත. √චඤ්ච -එලම්භනේ යන ධාතුවෙන් රැවටීම් අර්ථයට ‘චඤ්චෙති’, ‘චඤ්චයති’ යන ක්‍රියාපද සෑදේ. පටි+√කමු ධාතුවෙන් පස්සට යයි, පසුපසට යයි, ඉවත්ව යයි යන අරුත් ඇති ‘පටික්කමති’ යන වර්තමාන ක්‍රියාව සෑදේ. ‘පටික්කම’ යනු එහි විධික්‍රියාව යි. ‘ජාතවෙද’ යනු ගින්නට අන්වර්ත නාමයකි. “ජාතො වෙදීයති පඤ්ඤායති තස්මා ජතවෙදොති චුච්චති” යනුවෙන් ජාතකට්ඨකථාවේ එය විවරණය කරයි. උපන් කෙනෙහිම හඳුනාගනු ලැබෙනු යි, ප්‍රකට වේනු යි අර්ථයෙන් ගින්නට ‘ජාතවෙද’ යන අන්වර්ත නාමය ලැබී ඇත.

රීස් ඩේවිඩ්ස් වර්නය

Thomas William Rhys Davids (T.W. Davids) එතුමා දේවගැතිවරයෙකුගේ පුත්‍රයෙකි. එන්ගලන්තයේ කොල්වෙස්ටර් ප්‍රදේශයේ වාසය කළ **T.W. Davids** නමැති දේවගැතිවරයා එතුමාගේ පියා ය. වර්ෂ 1843 මැයි 12 වන දින උපත ලබයි. බ්‍රස්ටන් හි පාඨශාලාවක ඉගෙන නීතිඥවරයෙකු වීමට සිට එම අදහස අතහැර **බ්‍රෙස්ලෝ** විශ්වවිද්‍යාලයට පැමිණ එහි මහාචාර්ය **ස්ටැන්ස්ලර්** නම් පඬිවරයාගෙන් සංස්කෘත භාෂාව ඉගෙන ආචාර්ය උපාධිය ලබයි. 1864 දී ලංකාවේ සිවිල් සේවය සඳහා පැමිණි එතුමා පළමුව ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුකාරතුමාගේ පෞද්ගලික ලේකම් ලෙස කටයුතු කරයි. ඉතා කෙටි කලකින් සිංහල හා දෙමළ භාෂා තරමක් දුරට උගෙන විනිශ්චයකාර ධුරයකට ද පත් වෙයි. වර්ෂ 1865 දවසක ගාල්ලේ සිට කොළඹ මුහුදුබඩ හරහා පියමනිද්දී බෞද්ධ භික්ෂුවක් ජාතක දේශනාවක් සිදු කරණු දැක අසා සතුටු වී ඒ පිළිබඳ තොරතුරු විමසා පාලි භාෂාව හා බුදුදහම ඉගෙන ගැනීමේ නිල නොලත් ආරම්භයක් හැටියට අධීෂ්ඨානයක් ඇති කරගනී. ගාල්ලේ දිස්ත්‍රික් විනිශ්චකාරවරයා ලෙස කටයුතු කරද්දී බෞද්ධ විහාරයක් පිළිබඳ නඩුවකදී ඉදිරිපත් වූ ලියවිල්ලක් උසාවියේ කිසිවෙකුට තේරුම් ගත නොහැකි වූ කල්හී එය ලියනු ලැබ ඇත්තේ පාලි භාෂාවෙන් යැයි ද පාලි භාෂාව යනු බෞද්ධ ශුද්ධ ලියවිලි භාෂාව යැයි ද දැනගත් රීස් ඩේවිඩ්ස් පඬිතුමා පාලි භාෂාව හැදෑරීමේ තීරණය දැඩි කරයි. බෙන්තර වැඩ සිටි යාත්‍රාමුල්ලේ **ධම්මාරාම හිමි** එතුමාගේ පාලි ගුරුවරයා වේ. පාලි සහ බෞද්ධ අධ්‍යයන කටයුතුවලට සමගාමීව ලංකා ඉතිහාසය ද හදාරණ එතුමා අනුරාධපුරය සහ සීගිරිය කේන්ද්‍ර කරගෙන පුරාවිද්‍යාත්මක පයෙහිමයන්හි ද නිරත වෙයි. වර්ෂ 1877 දී එතුමාගේ '**ශ්‍රී ලංකාවේ පැරණි කාසි සහ මිණුම්**' (*Ancient Coins and Measures of Ceylon*), නමැති කෘතිය මුද්‍රණය වේ. 1678 දී '**බුද්ධාගම**' (*Buddhism*), කෘතිය එළි දැකී. 1914 වන විට එය නැවත නැවතත් 23 වරක් මුද්‍රණය වෙයි. නිර්වාණය යනු ශුන්‍ය වූ යමක් නොවන බව ප්‍රථම වරට යුරෝපයෙහි ප්‍රචාරය වූයේ එම කෘතිය මගිනි. එතුමා 1882 දී **P.T.S (Pali Texts Society)**, සමාගම හෙවත් පාලි පොත් සමාගම අරඹයි. ත්‍රිපිටකය ප්‍රමුඛ පාලි ග්‍රන්ථයන් රෝමන් අකුරින් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම එය ඇරඹීමෙහි මූලික අදහස යි. වර්ෂ 1882 සිට 1904 කාලයෙහි **ලන්ඩන් විශ්වවිද්‍යාලයෙහි** පාලි මහාචාර්යවරයා වීමේ භාග්‍යය හිමි කර ගනී. 1894 දී **මිලින්දපක්ඛයේ ඉංග්‍රීසි පරිවර්තනය** එතුමා අතින් සම්පූර්ණ වෙයි. එතුමාගේ උසස්තම පරිවර්තන කෘතිය වූයේ දීඝනිකාය පරිවර්තනය යි. '**බුද්ධ සංවාද**' (*dialogues of the Buddha*), නමින් ඉදිරිපත් වූ **දීඝනිකාය පරිවර්තනය** බුදුදහම සහ පාලි භාෂාව පිළිබඳ එතුමාගේ දැනුම මනාව ප්‍රදර්ශනය කරයි. රෝගාතුරව මරණාභිමුඛව සිටියදී වර්ෂ 1921 දී එම කෘතිය සමාප්ත වේ. 1894 දී '**බුදුදහම එහි ඉතිහාසය සහ සාහිත්‍යය**' (*Buddhism its History & literature*), යන මැයින් ඇමෙරිකාවේ භාවචි විශ්වවිද්‍යාලයේ එතුමා විසින් දේශන මාලාවක් පැවැත්වෙයි. 1903 දී එතුමාගේ තවත් ග්‍රන්ථයක් වන '**බෞද්ධ භාරතය**' (*Buddhism of India*), යන ග්‍රන්ථය ප්‍රකාශයට පත් වෙයි. 1904 දී මැන්චෙස්ටර් හි පිහිටි වික්ටෝරියා විශ්වවිද්‍යාලයෙහි තුළනාත්මක ආගම්වාද පිළිබඳ විඥාපක මහාචාර්යවරයා වී 1915 තෙක් එහි සේවය කරයි. එතුමාගේ '**මුල් බුදුසමය**' (*Early Buddhism*), කෘතිය බුදුදහම පිළිබඳ සංක්ෂිප්ත වුවද සාරගර්භ එකකි. මෙතුමා ප්‍රාචීන අධ්‍යයන කටයුතු සඳහා '**ලන්ඩන් ස්කූල් ඔෆ් ඔරියෙන්ටල් ස්ටඩීස්**' (*London School of Oriental Studies*), නමින් පාසලක් ලන්ඩන්වල ඇරඹීමෙහිලා ප්‍රමුඛ කාර්යයක් සිදුකළ අතර ඇත දුර බැහැර රට රාජ්‍ය නගරයන්හි ද ප්‍රාචීන අධ්‍යයන පිළිබඳ දේශනා පැවැත්වීමට ද ඉදිරිපත් වේ. වසර 40 ක් මුළුල්ලේ දරණ ලද පරිශ්‍රමයක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පාලි, ඉංග්‍රීසි ශබ්ද කෝෂයක්

බිහිවීම එතුමාගේ ජීවිතයේ ශ්‍රේෂ්ඨතම ඵලය යි. විවධ විද්වතුන්ගේ ද මහෝපකාරය මත එය නිමැවුණු අතර එහි සතරවන කාණ්ඩයෙහි කටයුතු අවසන් කරණු ලැබීමට පෙර එතුමා මිය ගියහ. එතුමාගේ ශිෂ්‍යවරයෙකු වූ *Doctor William Steed* නම් විද්වතාණන් විසින් එය සපුරන ලදී.

පාලි ඉංග්‍රීසි ශබ්ද කෝෂයේ සතරවන කාණ්ඩයේ සංඥාපනයෙහි *Dr.W. Steede* මහතා මෙසේ සඳහන් කර තිබේ. එතුමා අ.වු. 05 ක් රෝගීව සිටි නමුත් වැඩ කිරීමට ඇති ආශාව කිසිසේත් අඩු නොවී ය. සිතේ පැහැදිලිකම නොවැඩී තිබුණි. මා ආ සෑම විටම එතුමා සතුටට පත් විය. භීත කාලයෙහි ඇතැම් සන්ධ්‍යාවන්හිදී එතුමාගේ නිවසෙහි තැනක වාඩි වී අපි දෙදෙනා නොයෙක් විට බෞද්ධ න්‍යාය ශාස්ත්‍රය සහ පාලි භාෂාව ගැන කථා කළෙමු. එකල්හි ඔහුට තිබුණු සියලු වේදනා යටපත් විය. ඇස් දීප්තිමත් වී මුහුණ ද බැබළුණේය.” ධනවත් බලවත් සවිමත් උදවියට පමණක් නොව අසල්වාසී දුප්පත් කම්කරුවන්ට පවා බුදුදහම පිළිබඳ ස්වල්ප වශයෙන් හෝ කරුණු කියාදීමට රුචියක් ඊස් ඩේවිඩ්ස් පඬිතුමා තුළ විය. එතුමා බුදුරදුන් සහ බුදුදහම පිළිබඳ අතිශයින් පැහැදුණු අයෙකි. වරක් ඔහු මෙසේ පවසයි.

“I have examined all the religious systems of the world. But I have found nothing so noble and beautiful as the noble eight fold path.”

තම ජීවිත කාලය පුරාම එතුමාට තිබූ එක් උදාර අදහසක් නම් අප ඉක්මවා යාමට අනුනට හැකියාව ලැබෙන පරිදි ඔවුනට දිය හැකි සියලු ධර්මයන් දිය යුතුය යන්න යි.

එතුමාගේ භාග්‍යවතී *Caroline A.F. Rhys Davids (M.A, D.Lit)* නම් වන අතර ඇය තම ස්වාමියාගේ මරණයෙන් පසු (1992 දෙසැම්බර් 21) ලන්ඩන් විශ්වවිද්‍යාලයේ බෞද්ධ මහාවායවරිය වූවා ය. වරෙක පාලි භාෂා මහාවායවී ධුරය ද දරුවාය. පාලි භාෂාව පිළිබඳ විශාරදත්වයකින් යුතුව සිටි ඇය අතින් පාලි ග්‍රන්ථ ගණනාවක් සංස්කරණය සහ පරිවර්තනය වී ඇත. අභිධම්මසංගහ, ධම්මසඬිගණි ප්‍රකරණ, කථාවත්ත ප්‍රකරණය යන ග්‍රන්ථයන්හි පරිවර්තන කටයුතු මැනවින් සිදුකළ ඇය විසුද්ධිමග්ග සහ සංයුක්ත නිකාය සඳහා සම පරිවර්තක ධුරයක් දරුවාය.

01. *Outlines of Buddhism*   02. *Gotama, The Buddha.*   03. *The Sakya.*

යන ග්‍රන්ථ ද ඇයගේ ධර්ම ශාස්ත්‍රීය කෞශල්‍ය ප්‍රකට කරයි. ඇය විසින් විහඬිග ප්‍රකරණය, යමක ප්‍රකරණය, දුක පටිඨානය, යමක ප්‍රකරණයේ සහ පටිඨාන ප්‍රකරණයේ අට්ඨකථා, විසුද්ධිමග්ගය, පුග්ගල පඤ්ඤාත්ති අට්ඨකථාව යන ග්‍රන්ථ ශුද්ධ කරණු ලැබ ඉංග්‍රීසි අක්ෂරයෙන් මුද්‍රණය කරවන ලැබ ඇත. ඊස් ඩේවිඩ්ස් මැතිණිය *P.T.S* හි ලේකම් සහ සභාපති ධුරය ද දරුවේ ය. ශාස්ත්‍රපති උපාධිය සඳහා එතුමාගෙන් අධ්‍යාපනය ලැබූ ශ්‍රේෂ්ඨ ලංකා පුත්‍රයෙක් ද වෙයි. එනම් ආචාර්ය ඊ.ඩබ්ලිව්. අධිකාරම් මහතා ය. ඊස් ඩේවිඩ්ස් මහතාගෙන් ම පාලිභාෂාව සහ බුද්ධ ධර්මය උගෙන මහාවායවී ධුරය තෙක් පැමිණි ඇය සැමියාගෙන් පසු සමාගමේ කාර්යභාරය ඉසිලුවා ය. තම ශ්‍රමය, ධනය සහ ඥානය ධර්ම ශාස්ත්‍රීය ප්‍රබෝධය වෙනුවෙන් කැපකොට 1942 දී පරලොව සැපත් වූවා ය.